

бинци, че отъ този день, той ще съставлява настоящето общество приятели на конституцията; но по голъмата частъ отъ провинциалнитъ клубове не признали това настояще „общество,“ и както напръдъ продължавали да ся корреспондиратъ съ якобинцитъ, които останали въ якобинския манастиръ Нито Робеспьеръ, нито Петионъ, нито Бриссо не отишли въ новото помъщение на клубътъ. Въ Феляповъ захванали да ся събиратъ депутати и конституционния *beau-mond*, но това общество съществувавше всичко една година, постоянно оставало свършено безсилно.

Най послъ, ръководителитъ на националното събрание били принудени да ся убъдтъ въ това, че тѣхното време е минало, и че напръдъ ся издигатъ нови стремления, които тѣ не знаятъ, и нови чловъци, въ отношение къмъ които тѣ ставатъ всѣ чловъци отъ миналото. Антироялистическото движенио по клубоветъ и по вѣстницитъ, служило за върхъ признакъ на господарствующето настроение на народнитъ маси. Въ националното събрание дохождали изъ разни градове и департаменти адреси, свършено враждебни на Лудвигъ XVI, и не скромното направление на тѣзи адреси турвало по пѣкога пощепитъ закоподатели, въ твърдъ неловко и затруднително положение.

Но затрудненията станали още по съществени и значителни, когато рѣшението на събраието по дълото на кралятъ възбудило силно неудоволствие въ самия Парижъ. До като ся още продължавали претийтъ за Варенската история,